

**Μεγάλων παραδόσεων κι' ό Φασουλής θεράπων
γενναίως ξεκοιλιάζεται σάν στρατηγός' Εάπων.**

Μήπως σ'τά πάτρια της χθές πιστός δέν παραμένει;
μήπως δέν είναι ρήτορας, που κάτι τί σημαίνει;
Μήπως δέν έχει σύνθημα τό μή παρακλιζέσθαι
για προσβολή καμμία,
και προσανατολιζέσθαι
σέ Κεντρική Τάμετα;

Μήπως και τούτος δέν κρατεί μαχαίρι μαυρομάνικο,
και λέει κάθε λίγο:
μαμά τσιτσι λουκάνικο
νά φάω και νά φύγω;

Δέν προσκυνεί μακάριος
και σύγχρονα τεμένη;
μήπως Σφουγγοκολάριος
και Ρομππαγας δέν μένει;

**Τών Ξυλένων λήρου
γιά τό χαροκίρι.**

Φ.— Μήπως τάς αρχαιοτέρας
δέν δοξάζουν παραδόσεις;
μήπως και σ'τάς νεότερας
δέν πιστεύουν' Ανορθώσεις;

Περικλή, τό λές καλά...
τά Ρωμαίικα μωλά
δέν ξεγυθύν ποτέ τούς θύλους
τούς πολλούς και τούς ποικίλους.

Μήπως, ύπαρχις τυχαία,
τά παλικά παραγνωρίζουν;

μήπως όπου δούν άρχαία
εύλαβώς δέν τά κοπρίζουν;

Μήπως' Αριστογείτονας δέν θγαίνουν συνωμότες;
κι' όταν εις ξένην έξαρνα μεταναστεύουν κτίζει
σάν τόν Αίνεια τόν παλινό δέν μεταφέρουν τότε
τούς έρεστίους των Θεούς και τόν πατέρ' Αγχίση;

Μήπως κι' έδω, βρέ Περικλή, σ'τήν χώραν της εύκλειας
δέν είναι πρώτον ζήτημα κι' έκεινο της κοιλίας;
Μή τάχα και σ'τήν γην ήμών τών μακαριωτάτων
πολλοί για φύλλου πύθμα δέν χύουν τάντερά των;

Μην είναι τάχα και σ' έμάς άντερογάλατι σπάνιοι;
μή μέ κρασιού ποτήρι
Νοτ' ηδες άρεμάνιοι
δέν κάνουν χαρακίρι;

Μή ξεκοιλιάσματα τιμής δέν θλέπεις στυγέρη;
κι' όταν καταδιώκεται κι' ή τράπουλα σκληρά,
και τήν τιμήν της τράπουλας τό κράτος διασύρη,
μήπως δέν θγαίνουν' Αρσδες
και Κωσταγερακακάρηδες,
και σέ κοιλιάς Κυβερνητών δέν κάνουν χαρακίρι;

Και ποιάς μέ τήν κοιλιά του κι' έδω δέν συχνοπαίξει;
και σ'ένκ μοιάζουν πάντα Ρωμηοί και Γλακωνέζοι,
πώς θέλουν τήν κοιλιά των νά τήν διασημίζου
και δόξας ν' άραδειάζου...
κι' έδω φιλοτιμούνται νά τήν παραγεμίζου
κι' εκεί νά τήν άδειάζου.

Και σάν βλέπης φρατούλα,
 πούχει σκέψη τήν ρεμούλα,
 νά προβάνη μέ κοιλιά,
 πού χορταίνει χοιρομάζι:
 σκούζε μέ τρανή λαζζά:
 χαρακίρι χαρακίρι...

Κι' όταν έξαρνα κυττάξης μία λαπάρα, πού σημαίνει,
 νάναι παραφουσκωμένη
 από περισεύματα,
 στόλους και στρατεύματα,
 σχέδια, προγράμματα,
 κι' άλλα τόσα πράγματα,
 όπου γιά τό μεγαλετο του Ρωμαϊκού τά κάνει
 ασφαλίστατο γεφύρι,
 ξανασκουζε, στραβοκίνη,
 χαρακίρι χαρακίρι.

Και σάν βλέπης περιλόπως
 πώς τό γράμμα κάθε νόμου
 παναρχάντου, παναμώμου,
 σ' άλλους μέν γαρίεις λίπος,
 άλλοι δέ μέ κάθε νόμον
 κατανοούν ως είδος τσίροι,
 λέγε, κθααρμα τών δρόμων,
 χαρακίρι, χαρακίρι.

Και σάν βλέπης νηστικό
 νηστικούς νά διεγείρη,
 μ' ένα τόνο τραγικό
 ξανασκουζε χαρακίρι.

Και σάν βλέπης κάθε φόρος
 πώς σέ κάνει νοικοκυρη,
 σκούζε μ' όλους διατόρως:
 χαρακίρι χαρακίρι.

Και σάν' όθης μέσ' σ' άλλ' άκόμα
 ότι τρήγορα τό χρώμα
 θ' άποκτήσουν τών κιτρίνων
 κέτι παιδες τών Έλλήνων.

Και σάν' όθης πολλούς κιτρίνους,
 Περικλέτο μου, κι' έδω,
 πού νά μοιάζουν σάν κι' έκεινούς,
 όπου ζούν' στην Ύεδδώ.

Και σάν' όθης καθένα κόμμα
 νά γυρνά μέ τό διαάκι
 και τό συμπαθές τό χρώμα,
 πούχουν και σ' τού Ναγκασάκι.

Και σάν' όθης ποτέ και σού
 ότι φλέγεται τó κράτος,
 μέ δέν κείνεται σάν βάλτος
 του μεγάλου Μουσση.

Κι' όταν διάβολος σου πάρη
 και τήν μένια και τόν κύρη,

ξανασκουζε, κιτριναρή,
 χαρακίρι χαρακίρι.

Χαρακίρι, Περικλέτο,
 μή γι' αυτό σέ πιάνη τρώος,
 πάρε κάμα κών στιλίτο,
 και γενού λαπαροτόμος.

'Αδελφέ μου προσφιλή
 μέ τó πανσορο μαλλό,
 δέν μου λές, παρακαλώ,
 ή κριλιά τί σ' όφελει;

Βέβαια και σού γνωρίζεις πώς τήν έχεις γιά νά τρώς
 και γιά τούτη νά φερμάρη τά Ταμεια τής μητρος.
 Όταν όμως νυστικη περιφέρης τήν γαστέρα,
 τί τήν θέλεις, αδελφέ;... τρώπηση τήν πέρα πέρα
 σύμφωνα μέ τās αρχαϊκας και τās νέας παραδόσεις,
 από τά γουργουρητά της μέλ γιά πάντα νά γλυτώσης.

Φουκτόνο μάγαϊραν κι' έγω
 σάν τόν Νοτζή τόν Στρατηγό,
 και βλέπων πώς δέν βλέπουμε πολλας κοιλιας χαφί,
 σκοπεύω και προτιθεμαι νά κάνω χαρακίρι.

Μή βλέπης, Περικλέτο μου, τó πρόσωπόν σου κρύψε.
 Π. — Μή Φασουλή, γιά τó Θεό... μακράν τó ξίφος ρίψε.
 Φ. — Γαυγίζου σκούλι γύρω μας, όπού τούς πρέπει φολα,
 βλέπω τήν τόσην πόρωσι, τήν χαίνουσι εις δια,
 βλέπω καθένα σύγχρονον μέ τάσις Χιμπατζή,
 και θέλω νά ξεκοιλιαστώ κι' έγω σάν τόν Νοτζή.
 Π. — Μά πριν και σού σάν τόν Νοτζή νά κήνης χαρακίρι
 έπιθυμεί τó ύλο μου και τώρα νά σέ δειρή,
 και δέξου δυνατή ύλιζά
 σ' τήν πρόστυχη σαποκοιλιά.

Και κηραμάσις νοτιλιας,
 μ' άλλους λόγους άγγελιας.

— Πλέκεται γιά άεροβάτας πάνδημον εγκώμιον.
 — Στό Δαφνί κοντά θά γίνη μέγ' άεροδρόμιον.
 — Άθλους άεροβασίας κι' ό Λευτέρης προκηρτύττει.
 — Ίσως μερικολι πατάζον κι' από τού Δρομοκαίτη.
 — Άπειλούν έξόδους νέας τής γειτόνισσας οί Στόλοι.
 — Μά γυμνάζεται σπουδαίως κι' ό δικός μας' σ' Άργροστόλι.

— Μεγάλος άνθοπόλιμος εις Αϊξ Λέ-Μπαιν και πάλι.
 — Μέ τούτον λέ ρουά σ' άμύξ' κατά του λέν κι' οί Γάλλοι.
 — Άνόρθωσις από παντού κοντεύει νά μέλ πιζήη.
 — Κι' έδω πολέμων όργανός: άναβρασμός, άντάρα,
 και δύο χειροφύλακες έν κρασσοκατανύζει
 ένθουσιωδεις έριρχαν εις τόν άέρα σημάρα.

— Ήλθε κι' άλλος μέ διπαλόνα νά πατάξη στόν αιθέρα.
 — Έφυγε κι' έκειν' ή μπάντα του Φαλήρου τήν Δευτέρα.
 Πάνε μουσικολι φρατέλοι, πού και μέ τó παραπάνω
 έπαιξαν και μέσ' στό κρόσκι και σ' τήν άεροβακασιά,
 κι' όλοι φώναζαν σέ τούτου: πητε στόν Σάν-Τζουλιάνο
 νά θελήρη σάν φρατέλος νά μέλ δόση τά νησιά.